

การพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครขอนแก่น
DEVELOPING CHINESE LISTENING SKILLS AMONG THE 11TH GRADERS OF
NAKONKHONKAEN SCHOOL USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE: TPR

ชญลักษณ์ ทุมพิลา¹, นฤภรณ์ วุฒิพันธ์², และ นารีนารถ กลิ่นหอม³

Thunyalak Thumphila¹, Narueporn Wuttiphon² and Nareenard Klinhom³

^{1,2,3}สาขาวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

^{1,2,3}Department of Teaching Chinese as a Foreign Language

Received: November 17, 2018 Revised: June 6, 2019 Accepted: June 6, 2019 Published Online: December 24, 2019

บทคัดย่อ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) เป็นนวัตกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการกระทำของผู้อื่น และจากการฝึกฝนด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำนวัตกรรมนี้มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครขอนแก่น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre –Experimental Designs) แบบ One Group Pretest - Posttest Design กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนนครขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 28 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาจีนโดยใช้รูปแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาจีน ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน 3) แบบสังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความก้าวหน้า

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) มีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนการทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.86 ($\bar{X}=7.86$) คิดเป็นร้อยละ 39.29 คะแนน การทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.89 ($\bar{X}=14.89$) คิดเป็นร้อยละ 74.46 และคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.04

คำสำคัญ: พัฒนาความสามารถ การฟัง แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

¹Corresponding Author: oily_go@hotmail.com

ABSTRACT

Total Physical Response (TPR) is a learning method that is beneficial to language learners via the process of contemplating the meaning being put across by their peers while the learners are encouraged to implement their own learning. The researcher deems TPR an effective tool for developing the students' listening ability in the Chinese language class.

This research investigates how Total Physical Response helps develop the students' Chinese listening skills among the 11th graders of Nakorn Khon Kaen School. The research is based on the pre-experimental framework using one-group pretest-posttest design. Twenty-eight students who were studying in the 2nd semester of the education year 2017 were selected using the purposive sampling method. The research instruments consisted of; 1) Six teaching plans that integrated the TPR activities into the teaching of listening in a Chinese class, 2) Pretests and posttests gauging the students' Chinese listening Skills, and 3) A learning participation observation Form. Mean, standard deviation, percentage, and progressive scores were used for data analysis.

After the application of the TPR process, the students' posttest scores were higher than the pretest ones. The average pretest score was 7.86 (39.29%), while the average score was 14.89 (74.46 %) for posttest. The students' progressive score was observed to increase by 7.04 percent.

KEY WORDS: Skill development, Listening, Total Physical Response

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญของทวีปเอเชียมาช้านาน เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในสองของทวีป ดังนั้นการบันทึกความรู้และวิทยาการต่าง ๆ จึงเป็นภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านปรัชญา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งขนาดของประเทศ จำนวนประชากร การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ยิ่งเพิ่มความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก การที่คนต่างประเทศอย่างเช่นคนไทยมีโอกาสดูแลจะศึกษาภาษาจีนกลางแล้วนั้น ย่อมถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เราสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งในระดับบุคคล และระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ (สุภิญญา เรือนแก้ว, 2552) สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยได้ติดต่อค้าขายและมีความสัมพันธ์กันยาวนาน ในปี พ.ศ. 2561 รัฐบาลจีนและรัฐบาลไทยได้จัดกิจกรรมเฉลิมฉลองความสัมพันธ์จีน-ไทย 43 ปี เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเปรียบเสมือนญาติพี่น้อง การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จึงเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างจีนและไทย อีกทั้งจีนเป็นประเทศคู่ความตกลงการค้าเสรีในกรอบ ASEAN+1 การเปิดอาเซียนจะส่งเสริมความสัมพันธ์ธุรกิจระหว่างจีน-ไทย ในอีกแห่งหนึ่งประเทศไทยเป็นอันดับ 1 ใน 10 ประเทศเป้าหมายที่ชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว เนื่องจากอัตราการนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนได้

โดยเฉพาะมีทักษะการฟังและการพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลที่เตรียมตัวจะประกอบอาชีพหรือมีการติดต่อกับชาวจีน ดังนั้น ภาษาจีนจึงกลายเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญมากของประเทศไทย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทย-จีนในด้านต่างๆ อาทิ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทย เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับไทยให้กระชับยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยจึงกำหนดนโยบายมุ่งสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจซึ่งอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการฟังและการพูด และได้เพิ่มสมรรถนะความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) ปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศจีนเข้มแข็งและเติบโตขึ้น ขณะที่เศรษฐกิจของประเทศทางฝั่งตะวันตกเริ่มอ่อนตัวลง ทำให้ประเทศต่างๆ หันมาเรียนภาษาในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะจีน ญี่ปุ่น และ เกาหลี ส่วนภาษาของประเทศฝั่งตะวันตก โดยเฉพาะภาษาฝรั่งเศสมีคนเรียนน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด ปัจจุบัน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สอนภาษาต่างประเทศทั้งหมด 11 ภาษา ได้แก่ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน รัสเซีย อาหรับ พม่า เวียดนาม เขมร ไม่นับรวมภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาบังคับ โดยภาษาที่มีผู้นิยมเรียนมากที่สุด 3 อันดับ ขณะนี้ คือ ภาษาจีน มีโรงเรียนเปิดสอนภาษาจีนประมาณ 700 โรงเรียน มีนักเรียนประมาณเกือบ 300,000 คน รองลงมา ภาษาญี่ปุ่น มีสอนประมาณ 175 โรงเรียน มีนักเรียนประมาณ 34,000 คน และภาษาเกาหลี เพิ่งเปิดสอนไปเมื่อปี 2553 แต่มีผู้สนใจเรียนมากถึง 12,000 คน (ผ่องศรี เอื่องไพโรจน์, 2559)

จากที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่โรงเรียนนครขอนแก่น ได้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชา จ32204 ภาษาจีนเพิ่มเติม ในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 คือนักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่เคยเรียนภาษาจีนมาแล้วในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิชาภาษาจีนเพิ่มเติม ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานภาษามาแล้วบ้าง แต่นักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งพื้นฐานได้ เช่น “อ่านตามครู” (跟老师读) “อ่านอีก 1 รอบ” (再读一遍) เป็นต้น ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีน การฟังเป็นกระบวนการแรกที่ต้องใช้ก่อนกระบวนการสื่อสารอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน การเขียน (ธนู ทดแทนคุณ และ กานต์วี แพทย์พิทักษ์, 2552) สำหรับทักษะการฟังเป็นทักษะทางการสื่อสารที่อยู่ในประเภทของการรับสาร และยังเป็นทักษะการใช้ภาษาที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน กล่าวได้ว่าทักษะการฟังนั้นเกิดขึ้นก่อนการพูด การอ่าน และการเขียน เพราะทักษะการฟังเกิดขึ้นตามธรรมชาติตั้งแต่แรกเกิด หลายคนจึงเข้าใจว่าทักษะการฟังนั้นไม่จำเป็นต้องมีการฝึกฝนเพราะทุกคนมีความสามารถในการฟัง แท้ที่จริงแล้วทักษะการฟังก็เหมือนกับทักษะอื่นๆ ที่ต้องได้รับการฝึกฝนพัฒนาอยู่เสมอจึงจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และไม่เพียงแต่การได้ยินเสียงเท่านั้นผู้วิจัยได้ศึกษานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) การสอนภาษาด้วย Total Physical Response (TPR) คือ การสอนภาษาโดยใช้ท่าทาง โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากผู้สอนแล้วผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตามโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด ดังนั้นการสอนที่ผู้เรียน เริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ โดยผู้สอนนำคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาร้อยเรียงเป็นประโยคบอกเล่าหรือประโยคคำสั่ง วิธีการสอนแบบ TPR เป็นการสอนที่ควบคู่กับการสอนแบบฝึกซ้ำๆ (Drill teaching method) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถ

ปฏิบัติได้กระบวนการพูดและปฏิบัติซ้ำๆ ของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดจดจำตามศักยภาพ (มณี อินทพันธ์, 2553) ทำให้เห็นว่าวัตรกรรมการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนทนในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารจึงช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อบทเรียน ดังนั้นจึงทำให้ทักษะการฟังของนักเรียนเพิ่มขึ้น (ศิริวรรณ ร่มเย็น, 2540)

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ด้วยรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความสามารถในการฟังภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาจีน โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครขอนแก่น
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามสำหรับคำศัพท์เฉพาะดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง หมายถึง การฟังที่นักเรียนสามารถแปลความหมายจากสิ่งที่ฟังได้ ไม่ว่าจะเป็นความหมายของคำศัพท์และประโยคต่างๆ เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ สามารถจับใจความสาระสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

2. การจัดการเรียนรู้โดยการใช้รูปแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หมายถึง การสอนภาษาจีนโดยการใช้ท่าทาง โดยมีผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูและผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตาม โดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง มี 4 ประเภท คือ

1. TPR-B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Body movement)
2. TPR-O (Total Physical Response – Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวกับคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (Object)
3. TPR-P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ (Picture)
4. TPR-S (Total physical Response – Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง (Story telling)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยรูปแบบเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre – Experimental Designs) แบบ One Group Pretest - Posttest Design

2. ขอบเขตการวิจัย

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนนครขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 28 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 เนื้อหา

หนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประเทศอาเซียน	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คุณเป็นคนไหน	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คุณเกิดที่ไหน	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กีฬามหาสนุก	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ฉันชอบตีปิงปอง	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ฉันชอบกินอาหารเวียดนาม	จำนวน 1 ชั่วโมง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองการวิจัย

- แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total-Physical Response) จำนวน 6 แผน ระยะเวลา 6 คาบ

ในแต่ละแผนได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ซึ่งในทุกๆแผน ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินให้ผ่าน และสามารถนำไปใช้ได้

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านฟังก่อน-หลังการวิจัย (Pre-Test, Post-Test)
- แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน
- แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 6 แผน เวลา 6 คาบเรียน สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ รวมถึง ใบคะแนนเก็บ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลองโดยทำการทดสอบก่อนเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียน

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 6 แผน เวลา 6 คาบ (คาบละ 50 นาที) ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนนครขอนแก่น จำนวน 28 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีน จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 ตามระยะเวลาที่กำหนดและให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีน

4.4 เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองโดยทำการทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีนหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียน สำหรับแบบทดสอบหลังเรียนจะเป็นเนื้อหาเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่ผู้วิจัยได้นำมาเรียงข้อใหม่อีกครั้ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือการวิจัยด้วยโปรแกรม Microsoft excel ดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) หาค่าร้อยละ (%) ค่าส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่าความก้าวหน้า

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน การบันทึกภาคสนามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ 3 วิธี คือ

1) การจำแนกประเภทข้อมูล (Typological Analysis) จำแนกตาม ลักษณะของข้อมูล แล้วพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูล

2) การเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) จากข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล

3) การสร้างข้อสรุป (Analytic Induction) การสร้างข้อสรุปนั้นผู้วิจัยสร้างข้อสรุปจากข้อมูลในบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน บันทึกภาคสนามของผู้วิจัย จากข้อมูลที่จำแนกประเภท และข้อมูลที่ได้เปรียบเทียบแล้ว

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบด้านการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อของนักเรียนจำนวน 28 คน โดยได้ผลสรุปตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดสอบ การเรียนรู้	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าร้อยละ	S.D
ก่อนเรียน	28	20	7.86	39.29	2.21
หลังเรียน	28	20	14.89	74.46	3.13

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียน 28 คน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีระดับคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินก่อนเรียนเท่ากับ 7.86 คิดเป็นร้อยละ 39.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.21 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินหลังเรียนเท่ากับ 14.89 คิดเป็นร้อยละ 74.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.13 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางความสามารถด้านการฟังภาษาจีนโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.04 แสดงให้เห็นว่าการกระจายของคะแนนความสามารถด้านการฟังของนักเรียนก่อนเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) มากกว่าหลังนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เมื่อพิจารณารายบุคคลพบว่านักเรียนทุกคนมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 4 ถึง 12 คะแนน แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) มีความก้าวหน้าในการฟังภาษาจีนสูงขึ้น

2. อภิปรายผลการวิจัย

1) การพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครขอนแก่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ก่อนเรียนและหลังเรียน

จากทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาจีนก่อนเรียน นักเรียนจำนวน 28 คน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ก่อนเรียนมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.86 หลังเรียนมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.89 และมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.04 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่าหลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยณัฐ ทังจันทร์แดง (2557) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเทคนิคแผนผังมโนทัศน์ พบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 16.45 คิดเป็นร้อยละ 82.25 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 24 คนคิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนยังมีคะแนนความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์เฉลี่ยเท่ากับ 16.74 คิดเป็นร้อยละ 83.70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี คำมูลนา (2553) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนจำนวน 15 คนมีคะแนนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของนักเรียนทั้งหมด ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ของนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่

กำหนดคือ จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลการประเมินพัฒนาาร้อยละ 70 ขึ้นไป และนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทิตตา ดิวงค์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง อยู่ในระดับมากที่สุด

2) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียน

ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่ค่อยตั้งใจฟังในเนื้อหาที่ครูนำเสนอเรื่อง จากการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายทำให้ไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ หลังจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกการสังเกตหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีความสนใจและตั้งใจฟังเนื้อหาที่ครูนำเสนอ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม จนสามารถได้ตอบได้อย่างถูกต้อง ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุขสนุกสนานเป็นกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำพันธ์ แสนสุข (2558) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า การสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ นักเรียนให้ความร่วมมือในการออกท่าทาง รวมทั้งออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังได้ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและให้ความร่วมมือในการเรียนอย่างดี เมื่อทดสอบการฟังนักเรียนฟังอย่างตั้งใจจนสามารถได้ตอบได้ถูกต้อง ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนพร้อมท่าทางช่วยให้นักเรียนสนใจฟังและจำคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ ที่เรียนได้ ส่งผลให้การพูดชัดเจน นักเรียนกล้าแสดงออกและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนดีขึ้น เมื่อคำนวณค่าทางสถิติปรากฏว่าอยู่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยรูปแบบเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre –Experimental Designs) แบบ One Group Pretest - Posttest Design ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ผู้วิจัยขอเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. เนื่องจากการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ต้องใช้เวลา กับนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งทำให้ยากในการกำหนดสัดส่วนกิจกรรมกับเวลา ดังนั้นครูจึงควรตระหนักในประเด็นนี้โดยคำนึงถึงสัดส่วนความเหมาะสมระหว่างเวลาในการจัดกิจกรรมและเนื้อหาให้เหมาะสม

2. ก่อนที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ครูควรวัดพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เพื่อพัฒนาทั้ง 4 ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ควรมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ไปใช้กับการจัดกิจกรรมในกลุ่มสาระอื่นในระดับมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กัลยาณี คำมูลนา. (2553). การพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลพิมายเด็ก จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คำพันธ์ แสนสุข. (2556). การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอน แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรทองใน พระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาาระบบสองภาษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, ผ่องศรี วาณิชยศุวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ, และณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2559). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, 3(2), 208-222.
- ปัทมิตา ดิวงค์. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปิยณัฐ ทังจันทร์แดง. (2557). การศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับ เทคนิคแผนผังมโนทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผ่องศรี เอื้อใจไพโรจน์. (2558). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจากการศึกษาและ หลักฐานทางประวัติศาสตร์. ค้นเมื่อ วันที่ 2 มีนาคม 2559, จาก http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=13261

- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณี อินทพันธ์. (2553). **การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง: วิวัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่างบุคลิกภาพรูปแบบการเรียนรู้และระดับความสามารถทางภาษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เรณู สัมมัตถะ. (2553). **การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ภาพยนตร์การ์ตูน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วราทิ หอมลา. (2553). **การส่งเสริมความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟังของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยการใช้ภาพยนตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ ร่มเย็น. (2554). **รายงานการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม Information gap ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับประถมศึกษา**. ขอนแก่น: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับประถม.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. มหาสารคาม: ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุภิญญา เรือนแก้ว. (2552). **ความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบัน**. ค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2560, จาก <https://sites.google.com/site/thaistudyinchina/khwam-sakhay-phas-cin>
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น. [ม.ป.ป.]. **ทักษะการฟัง**. ค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2560, จาก <http://www.pattanakit.net/>
- สรายุทธ กันหลง. (2553). **การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (Assessment of research tools)**. ค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.ipernity.com/blog/248956/418310>
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.
- Peerayut1001. (2555). **TPR (Total Physical Response)**. Retrieved June 30, 2560, from <http://peerayut1001.blogspot.com/>